

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

หมัดเด็ดของพี่น้องชาวไทย

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๙ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๓๐๒ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการมอบวันที่ ๑๑ เมษายน ๔๕ นั้นได้เพิ่มเข้ามาอีก ๑๕๒ กิโล ๒๘ บาท ๒๓ สตางค์ นับว่าเร็วขึ้นเรื่อย ๆ ทองคำเราต้องออกเดินไปทุกวันเลยเทียว ทองคำให้เด่นขึ้น ๆ จนถึงจุดที่หมาย จุดที่ตั้งเอาไว้คือ ๑๐ ตัน เรียกว่าเป็นพื้นฐานเลยไม่ให้ต่ำกว่านั้น ส่วนจะเพิ่มกว่านั้นไม่เป็นไรไม่ว่าแหละเรา สำหรับ ๑๐ ตันนี้เป็นเรื่องที่เราระบุการเรียบร้อยแล้ว ออกเป็นความสัตย์ความจริงจากหัวใจที่มุ่งมั่นต่อทอง ๑๐ ตัน เพื่อระดับชาติไทยของเราให้สง่างาม ลบล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มันจะจมเมื่อสามสี่ปีผ่านมานี้ ซึ่งเมืองไทยเราจะจมกันทั้งประเทศ หมูหมาเปิดไถ่จนจะไม่มีเหลือ จมไปด้วยกันหมด

เวลานี้จะเอาทองคำหนัก ๑๐ ตันนี้รื้อฟื้นขึ้นมา เขี่ยบอันนั้นลงไปมันจะทำให้เราจม เราทำให้มันจมเสียก่อนความจนนั้นนะ ความจนจะทำให้เราจนน้ำจมนั่นนะ ที่นี้เขี่ยบมันลงไปด้วยทองคำหนัก ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์นี้ยังงี้ก็ต้องได้แหละ ๑๐ ล้าน ได้นะ ๆ ถ้าเราได้นี้แล้วเราก็อใจ คือกำหนดที่เราตั้งไว้นี้ได้ออกประกาศทั่วประเทศไทยแล้ว บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากัน ว่าคราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มาก เป็นคราวประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเรา เวลาจะจมนี้ก็กระเทือนทั่วโลกไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ที่นี้เวลาฟื้นฟูขึ้นมานั้นก็ให้สมศักดิ์ศรีกับความจะจม มันเร็วมากนะ การฟื้นฟูขึ้นมานี้อาทองคำหนัก ๑๐ ตันฟื้นฟูขึ้นมา ก็จะสง่างามทั่วโลกอีกเช่นเดียวกัน เรียกว่าลบล้างกันได้

เราเอาจุดนี้ละนะ เอามาพิจารณาทบทวนกันทุกแง่ทุกมุมแล้วอันนี้เหมาะสมมาก พอแน่แล้วก็ออกเลย ๑๐ ตัน เพื่อให้ลบล้างอันนี้ แล้วทองคำยังแข็งเข้าไปอีก ต่อจากนั้นเราก็ประกาศรอดกันไปเรื่องการช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เพราะการฟื้นฟูชาติคราวนี้มีอะไรบ้างที่เด่นขึ้นมาเป็นสง่าราศีแก่ชาติไทยของเรา ลบความจนที่จะพาเราให้จมทะเลลงได้อย่างง่ายดาย ลบล้างได้ว้างนั้นเถอะด้วยทองคำเท่านั้น ดอลลาร์เท่านั้น เงินสดจ่ายไป ๆ แล้วประมาณเท่านั้น ช่วยชาติบ้านเมืองของเรา

เราเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ จะเป็นนิสัยเป็นอะไรก็ให้ท่านทั้งหลายพิจารณาเอา มันฝังใจนะเราถ้าลงได้ปักใจลงตรงไหนแล้วแพ้ไม่ได้เลย คิดดูอย่างทำ

ความเพียรนี้รู้สึกแพ้กิเลสอย่างนั้นนอนไม่หลับนะ ถ้าจุดไหนจุดที่ต่อกรกันเต็มที่แล้วไปแพ้กิเลสนี้ โอ้ย ไม่ได้นะ พลิกใหม่เอาใหม่ขึ้นมา พัดจนกระทั่งว่ามันแพ้เราแล้วขึ้นมาเรียกว่าเราชนะมันเป็นพัก ๆ ที่มันจะชนะเราเป็นพัก ๆ ไปอย่างนี้ไม่ได้ คิดดูซิ น้ำตา ร่วง ภูมิ้งขึ้นเลย กลับไปกลับมาเอากันอยู่นั่น สุดท้ายก็เอาได้ อย่างนั้นนะ ไปทำความเพียรอะไรอย่างนี้ เราไปแพ้ความเพียรในจุดใดที่ตั้งใจจะพัดกันระหว่างกิเลสกับธรรม ไปแพ้อย่างนี้ โอ้ย นอนไม่หลับนะ ต้องกลับมาเอาใหม่อย่างนั้นนะ นี่เป็นนิสัย เรียกว่าเป็นนิสัย ลงมาแล้วมาแพ้ ๆ อย่างราบไปเลยไม่มีทำต่อสู้ไม่ได้นะ อันไหนที่มันเป็นอยู่ในใจว่าแพ้กิเลสตรงนั้น ๆ เอาใหม่ตั้งใหม่ จะเอาให้ชนะ เอาจนได้ ชนะเป็นพัก ๆ

เพราะฉะนั้นเรื่องความสัตย์ความจริงจึงเดือดมากในหัวใจเรานะ ความสัตย์ความจริงนี้แม่นยำมาก แข็งแกร่งเลยเถียวว่าจะเอาอะไรแล้ว เอ้า ขาด ๆ ไปเลย คำสัตย์ว่าจะเป็นอย่างนั้น ๆ จริงอย่างนั้นแล้วจะเป็นอื่นไปไม่ได้ พุงเลย อันนี้เราก็ได้พิจารณาแล้วเรื่องชาติไทยของเรา เราถึงขนาดร้องโก่งเราไม่ลืมนะ ร้องจริง ๆ สะเทือนหัวใจอย่างมากทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา ขึ้นต้นติดหนี้ติดสินเขาเท่านั้น ๆ ไล่กันไปไล่กันมาแล้วให้ลูกศิษย์สอบถามถึงเรื่องภายใน ให้ลูกศิษย์นำเรื่องราวมา การที่จะทำชาติไทยเราจะมีอะไร ๆ บ้าง เอามา นี่ละที่ว่าติดหนี้เขาเท่านั้น ๆ รวมแล้วพวกหนี้ทั้งหลายมันก็เป็นนายเรา แล้วนายเรานี้มาจากประเทศไหน ๆ มันก็เหมือนอู่เล็บของเหยี่ยวใหญ่ ประมวลแล้วเราผู้ติดหนี้ตัวเท่าหนูอยู่ใต้อู่เล็บเหยี่ยวใหญ่ มันกำเมื่อไรหมดเลย ตรงนี้นะ พอกำเท่านั้นเสร็จหมด ประเทศทั้งประเทศไม่มีความหมาย นี่ที่มันกระเทือนมาก

คือพวกนายหนี้เขาพร้อมแล้ว ถ้าเราเมื่อไรเสร็จ แต่เวลานี้เขายังไม่กำ เขายังกางเล็บไว้รอเราที่จะใช้หนี้เขาได้มากน้อยเพียงไร ถ้าเขากำเมื่อไรก็หมดเลย บอกว่าเป็นหนี้ข้า เอาเงินมาให้ข้า ไม่งั้นเมืองไทยเป็นเมืองของข้าหมดเลย นี่ละพอเรื่องราวมันเต็มเหนี่ยวแล้วมันก็กระเทือนหัวใจ เพราะฉะนั้นจึงว่าเท่ากับสงครามเศรษฐกิจนะ ไม่ใช่ปืนผาหน้าไม้รบรากันอะไรแหละ แต่เมืองไทยนี้จมไปทั้งเมืองอย่างเงิบเลย เรียกว่าสงครามเศรษฐกิจ มาลงตรงนี้

เมืองไทยของเราประคับประคองกันมาแต่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษ มานานเท่าไร พอเป็นพอไปเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ราบรื่นดีงามมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วอยู่ ๆ บรรดาลูกเต้าหลานหลานของพี่น้องชาวไทยไปทำอย่างไรมา ถึงได้มาอยู่ใต้อู่เล็บของเหยี่ยวใหญ่อย่างนี้ เขากำเมื่อไรก็หมดเลยแล้วทำไง เมื่อไทยจะจมนคราบน้ำนี้จะเหวอ คนไม่ใช่หน่อย ๆ ๖๒ ล้านคน ปู่ย่าตายายที่นำมาไม่ได้มีกี่ล้านคน ท่านยังประคับประคองมาได้ ที่นี้เมืองไทยเราเป็นลูกเป็นหลานของท่านตั้ง ๖๒ ล้านคนจะพากันจมไปทั้งหมด ก็เท่ากับกับเอา

ปู้ย่ำตายายให้จมไปด้วยกันหมดไม่มีเหลือ ดับเชื้อแห่งชาติไทยหมดไม่มีเหลือ มีแต่บ่อยจะว่าไง นี่ละที่ร้องไห้กันนะ

คิดไปหมดแล้ว เอ้า จะพาดิน นั้นละถึงได้ออกนะ เมื่อออกไปแล้วมาถึงระยะนี้ที่สมควรจะพิจารณาประมวลละที่นี้ในการช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ทั้งชาติทั้งศาสนาประชาชนทั่วประเทศต่างคนต่างช่วยชาติของเรา ๆ ก็เห็นผลปรากฏมา เป็นที่พอใจเป็นลำดับลำดับมา มาถึงระยะนี้เรากำลังประมวลทองคำ ซึ่งเราก็ได้แล้วตั้งก่อน ๑๐ ตัน มันได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ครั้นประมวลมาแล้วอะไรจะพอเหมาะจำนวนทองคำ ที่จะมาลบล้างกันกับสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่จะพาเมืองไทยทั้งชาติให้ล่มจม อะไรที่จะมาลบล้างได้ จุดลงก็คือทองคำต้อง ๑๐ ตัน จะลบล้างกันได้ไม่สงสัย เราคิดหมดทุกอย่าง อย่างอื่นอย่างใดลบล้างไม่ได้ เช่น ช่วยกันประเดี้ยวประดำวเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วหายไปเลย

อะไรที่มันตีตราไว้อย่างหนักว่าชาติไทยจะเป็นบ่อยของชาติอื่นเขานี้ มันจะตีไว้อย่างหนัก เพราะฉะนั้นเราจึงลบออกเลยไม่ให้เหลือ ให้ชาติไทยทั้งชาติเป็นชาติไทยโดยสมบูรณ์ ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพราะการช่วยชาติด้วยความรัก ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีของคนไทยทั้งชาติ รวมหัวกันยกเมืองของตนขึ้นอย่างเด่นชัด ให้โลกได้เห็นอย่างประจักษ์ ก็ลงในจุดทองคำ ๑๐ ตัน เอาละพอ นี่นะ เพราะฉะนั้น เราถึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าเอานะจุดนี้ เรียกว่าหลวงตาขึ้นเวทีแล้วนะ เหมือนกับว่าขัดกันกับความเพียรนั้นแหละ ก็แบบเดียวกัน

ระยะนี้เป็นเรื่องความเพียรใหญ่ จะยกชาติของเราทั้งชาติขึ้นให้สมบูรณ์พูนผลสง่างามด้วยทองคำที่เราช่วยกัน ให้สวยงามสง่าไปหมดทั่วประเทศเขตแดนและทั่วโลกด้วย แล้วเรื่องรอยร้าวรอยสกปรกโสภณ รอยเขาจะจี้น้ำเราเนี่ย ลบล้างไปหมดเลยได้ด้วยทองคำ ๑๐ ตันนี้ เราคิดหมดแล้ว จึงว่าเอานะพี่น้องทั้งหลายไม่ถอย บอกอย่างนั้นเลย ส่วนดอลลาร์ยังงี้ก็ตามกันไป ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วเราเป็นที่พอใจ เพราะจุดใหญ่เราอยู่จุดนี้ โลกเขาจะมองจุดนี้แหละมาก ดอลลาร์เหมือนว่าอยู่ข้างหลังทองคำอยู่ข้างหน้า เมื่อเราได้อันนี้แล้วก็จำออกหมดครอบไปหมดเลย เราจึงเอาจุดนี้เป็นจุดสำคัญ เวลานี้ก็ได้ตั้ง ๕,๒๑๑ กิโลฯ แล้ว ได้เยอะแล้ว แล้วค่อยเพิ่มเร็วขึ้นนะ เวลานี้เร็วขึ้น

พี่น้องทั้งหลายก็เริ่มทราบทั่วกันแล้วว่า หลวงตาออกประกาศแล้วให้ทราบทั่วถึงกัน เรื่องทองคำให้ได้เท่านั้น คราวนี้เป็นหมัดเด็ดของพี่น้องชาวไทยทุกคน ๆ แล้วให้ไปดูบ้านไหนไม่มีหมาให้ไปเลี้ยงหมาไว้ทุกบ้าน ๆ สำหรับวัดป่าบ้านตาดมีไม้อันแล้ว หมา มี ๑๑-๑๒ ตัว เอาเลย นี่เราจะออกสงคราม เราไม่มีอะไรเราก็เอาหมัดเราฟัดเลย เมื่อหมัดเราไม่พอเราก็เอาหมัดหมามาช่วยเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นต้องไปเลี้ยง

หมาไว้ในบ้านของเรา เวลาจำเป็นเคาะข้างหลังมัน เอ้า ลูช่วยกูหน่อย ชัดเลยเข้าใจไหม
หมาเราตัวเดียวหมัดมันเต็มหลัง พวกนี้หงายเลย เข้าใจไหม ให้เลี้ยงมันไว้นะ นี่เรียกว่า
นักสู้ สู้ไม่ถอย

เมื่อได้อย่างสมใจหมายแล้ว พี่น้องทั้งหลายก็ชุ่มใจเย็นใจอบอุ่น การทำมาค้า
ขายติดต่อกันทุกสิ่งทุกอย่าง ตัวประกันของเราคือทองคำที่เพิ่มเข้าไปนี้ เราได้กำหนดดู
แล้วว่า ทองคำในคลังหลวงของเรามีเท่านั้น เมื่อเพิ่มเข้าไปแล้วจะมีจำนวนเท่านั้น จะ
พอพืดพอเหวี่ยง เราพิจารณาหมดนะ เพราะเราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวงเอง ตั้งแต่
เขานิมนต์เราให้เข้าไปเราทราบทันที เพราะวันนั้นเป็นวันที่เราไปมอบทองคำด้วย เป็น
โอกาสที่เหมาะสม มอบทองคำแล้วหัวหน้าใหญ่ก็มานิมนต์เราเข้าไปดูทองคำในคลัง
หลวง มันก็พาตึงถึงทองคำที่เรามอบ ท่านเหล่านี้คงคิดว่าเราจะต้องมีส่วน ว่าอย่าง
นั้นนะ พอเราเอาทองคำไปมอบปั๊บ พาเราเข้าไปดู เราดู ๆ จริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา รู้
ความหมายของผู้นิมนต์เราแล้ว ก็เรียกว่าหวังพึ่งกันและกันว่าอย่างนี้เลย

ผู้อื่นมันไม่มีแ่งที่จะพึ่งได้อย่างชัดเจนและง่ายกว่าแ่งนี้ แ่งที่กำลังเราเป็นผู้นำอยู่
นี่ แ่งนี้ง่ายกว่าแ่งอื่น เพราะฉะนั้นจึงให้ไปดู เมื่อบอกพร่องยังงี้ก็ต้องได้พิจารณาช่วย
กัน ความหมายว่างั้น ที่นี้พอเข้าไปดูทุกแ่งทุกมุม ดูหมดนะไม่ใช่ดูธรรมดา ดูอย่าง
ละเอียดลออ พอออกมาแล้วก็ไปคุยกันสองต่อสอง ไม่ให้ใครทราบเลยแหละ เขาก็ไม่มายุ่ง
ไปคุยกันโดยเฉพาะ เราก็คิดคาดเอาไว้ว่าเมืองไทยเราทั้งเมืองนี้ ต้องมีสมบัติประกัน
ชาติไทยของเราแต่ละแ่ง ๆ ในจุดสำคัญของเมืองนั้น ๆ ที่เรียกว่าเมืองนอกเมืองนา
ถามปั๊บถูกเป้งเลย เห็นไหมละ ผิดไหมละ ทองคำเราไปฝากไว้เมืองไหนบ้าง
ทางไหนตอบมาตรงเป้ง ๆ เลย ไม่ได้ผิดถามไป เมืองนั้นเท่านั้น ๆ มีแต่เมืองสำคัญซึ่ง
ติดต่อกันด้วยการซื้อขายทั้งนั้น ไม่ใช่ธรรมดา เมืองนั้นเท่านั้น ๆ

แล้วเมืองไทยเรามีเท่าไร เมืองไทยเรามีเท่านั้น รู้สึกว่าใจเราหายวาบ มันยุบ
ฮวบลงไปเลย ก็อยู่ในใจไม่พูด เพราะฉะนั้นออกมาวันนั้น ตั้งแต่ออกจากธนาคารมา
แล้วไปถึงสวนแสงธรรม ทั้ง ๆ ที่เราดูพวกนักข่าวอยู่ตลอดเวลา คือเขามายุงข่าวนั้นข่าว
นี้ ถ้าไปนั้นได้เรื่องนี้ออกไปแล้วก็ประกาศขึ้นเลย เราจะสั่ง พอไปถึง วันนี้นักข่าวมันไป
ไหนหมด เอาแล้วนะ ทุกวันมันยุ่งจะตายไป วันนี้มันไปไหนหมด วันนี้เรามีเรื่องที่จะ
พูด สัก ๑๐ นาทีเท่านั้นมั้ง นักข่าวเขาจะยังไม่กลับหรือยังไ้ไม่รู้ละ พอตึกข่าวเข้ามา
เอ้า มานี้จะพูดให้ฟัง ใส่ขึ้นเลยทองคำ ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ เรื่องประกาศทอง
คำ เอาตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ มันก็เป็นไปอย่างนี้เห็นไหมละ ๕ ตันกว่าแล้ว ต่อ
จากนี้ก็คืบขึ้นไปเรื่อย ๆ

เมื่อมันได้อย่างที่ว่ามันแล้ว เราออกหน้าทัพเอง ประเทศไหนชาติใดที่จะมาดำเนิน
 ดิเตียนชาติไทยของเรานั้น เราเป็นหัวหน้าทัพ เราเป็นผู้บงการเอง สร้างเครื่องต้านทาน
 กำแพงของเราหนาแน่นไปด้วยทองคำ ๑๐ ตัน ใครจะมาว่า ว่าเลย จะปิดบรรดาลูก
 ศิษย์ทั้งหลายออกไว้ข้างหลัง เราออกสนามคนเดียว ออกสนามจะออกอย่างหมัดเด็ด ๆ
 เสียด้วยนะ ออก ให้มาทั้งหมดบอกอย่างนั้นเลย เขาจะมาโจมตีเมืองไทยเรา ให้มาทั้ง
 หหมด เราคนเดียวพอแล้ว เราจะว่าอย่างนี้ พวกบริษัทบริวารเราเอาไว้ข้างหลังหมด เรา
 ออกสนามคนเดียว เอ้า มา เราโบกมือเลย พอมานี้ ให้สอยมาทั้งโคตรทั้งแซ่สุนั้น สู้ก็
 ไม่ได้ทองคำมาให้ลูก ๑ กิโล นี่บัดจะเอา นี่คนไทยทั้งชาติได้มาตั้ง ๑๐ ตันเห็นไหม
 สู้จะมาหาต่อว่าอะไรอีก ทองคำก็ยังไม่ได้ สู้หมดทั้งโคตรสูมานี้สู้ไม่เห็นได้ทองคำ
 เมืองไทยได้ทองคำตั้ง ๑๐ ตัน ถ้าสอยตายหมดทั้งโคตรให้สู้รบปิด ไม่งั้นหมัดเดียว
 กูจะเอาเสร็จเลยเข้าใจไหม นี่ตอบไล่กัน ก็อย่างนั้นซี

นี่เรียกว่าเรารู้ ๆ จริง ๆ เมื่อถึงจุดนั้นแล้วปิดลูกศิษย์ลูกหาออกข้างหลังเรา
 ออกสนามเอง เราเป็นผู้ยืนยันในทองคำนี้ มาถูกคัดค้านต้านทานจะมาโจมตีทองคำนี้
 เราจะสู้เลยทันที เข้าใจไหม เรียกทองคำเข้าด้วย โคตรไหน ๆ สู้ได้เอามาสักกี่กิโลไหม
 สู้ไม่เห็นมี ถ้าสู้ยังไม่อยากฉิบหายตายหมดทั้งโคตร สู้ให้เอาทองคำมาให้กู อย่างน้อย
 ๑๐ ตัน มากกว่านั้นให้เก่งกว่านี้สู้จึงมาโจมตีกู จะว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม นี่เราเตรียม
 พร้อมไว้เฉย ๆ มันยังไม่มาเรายังไม่เอา ประกาศไว้เฉย ๆ นี่เป็นความลับ เราประกาศ
 ไว้เป็นความลับ เข้าใจไหม อันนี้ออกแล้วความลับของเรา

นี่ละอำนาจแห่งความรักชาติของเรา พี่น้องทั้งหลายเห็นคราวนี้เห็นชาติไทยของ
 เรารักชาติมากน้อย เอ้า ประกาศขึ้นที่ทองคำ ซึ่งชาติต้องการอย่างยิ่ง ๑๐ ตัน ประกาศ
 น้ำใจออกมาจุดนี้ให้ได้ทุกคน ๆ มากน้อยไม่สำคัญ เหมือนฝนตกที่ละหดยละหยาด
 สามารถทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มได้นะ ตกไม่หยุด อันนี้มีเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม ทาง
 นั้นมาทางนี้มา วันนั้นมาวันนั้นมา เดียวก็เต็ม มันจะไปไหน ต้องได้ด้วยกำลังของใจที่รัก
 ชาติและนักเสียสละ นักสงวนชาติไทย รักชาติต้องสงวนชี ต้องรักษา มีอะไรมากระทบ
 กระเทือนไม่ได้พัดกันเลย อย่างนั้นจึงเรียกว่าคนรัก

นี่เรารักชาติด้วย รักความสามัคคีด้วย ความสามัคคีนี้เป็นกลุ่มสำคัญเป็นพลัง
 ที่หนักมาก อย่าให้มีการแตกแยกอย่าให้มีการแตกร้าง เช่น ร่างกายของเรา ร่างกายคน
 หนึ่ง ๆ เป็นเด็กเป็นผู้ใหญ่ก็ตาม ถ้าสมบูรณ์บริบูรณ์ไม่เจ็บไข้ได้ป่วยพิกลพิการแล้ว
 สะดวกทั้งนั้น ยืน เดิน นั่ง นอน สะดวก ประกอบหน้าที่การงานไปมาหาสู่อะไรสะดวก
 หหมด นี่เรื่องความสามัคคีของธาตุขันธ์ สมบูรณ์แบบแล้วประกอบการทำงานได้สมบูรณ์

อันนี้ความพร้อมเพรียงสามัคคีของชาติไทยเรามีเต็มชาติแล้วหนาแน่นมาก สำคัญมาก ใครจะมาทำอะไรไม่ได้ง่าย ๆ นะ ให้พี่น้องทั้งหลายจำนี้เอาไว้

ถ้าร่างกายอันนี้มีเจ็บไข้ได้ป่วย ปวดหัวตัวร้อน พักพิการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว อะไรลดลงหมดนะ ร่างกายทั้งหมดนี้ไม่ได้มีความหมาย จุดที่บกพร่องจุดที่สร้างความทุกข์ความแตกร้าวมันอยู่ที่จุดพิการ เจ็บตรงไหนตรงนั้นแหละตัวมหากัษสร้าง ความวิกลวิการ ตลอดพลังวังชาที่เราได้ประกอบการงาน ล้มไปตาม ๆ กันหมด เพราะมหากัษคือความทุกข์ที่เกิดในจุดนั้นแห่งร่างกายของเรา เข้าใจไหม นี่ละร่างกายของเราเพียงเท่านั้น มันก็ทำให้เสียหายหมดทั้งร่าง

ที่นี้คนไทยของเราไปแยกไปแยะไปแตกไปร้าวด้วยวิธีนั้นวิธีนี้ อวดดีอวดเด่น เจ้าของแล้วเหยียบคนอื่นลง นั่นละคือเหยียบชาติไทยของเรา อย่างนำมาใช้ในเมืองไทยเรา ขัดต่อหลักธรรมของพุทธศาสนา ซึ่งเราเป็นลูกชาวพุทธเป็นอย่างมากทีเดียว เรื่องความรักชาติ ความสามัคคี กลมกลืนซึ่งกันและกัน ให้อภัยซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจกันและกัน นี่คือแก่นของพุทธศาสนาให้นำไปใช้นะ อย่าให้มีเรื่องความแตกความแยก ผิดมากทีเดียว ตั้งแต่มาในวัดนี้ตัวไหนรังแกเขา ชูเขาแะ ๆ อยู่ที่นี่ ไม่เรียวลงหลังแล้วเห็นไหม ที่เห็นนั่นคือธรรม เข้าใจไหม ไม่ได้ทำให้ความแตกร้าวก่เกิดขึ้น แม้แต่เกิดขึ้นในหมาไม่เรียวพระท่านหวดเลยนะ ให้อยู่ด้วยกันกลมกลืน รักกันหมด หมาทั้งวัดนี้รักกันไม่เคยมีตัวไหนกัดกัน กัดกันไม่ได้ นี่คือความสามัคคี

หมาทั้งหลายก็กลมกลืนกัน เพราะธรรมครอบเอาไว้หมด พระก็กลมกลืนกัน พระอยู่ในวัดนี้ไม่ว่าภาคใดอยู่ในวัดนี้ทั้งนั้น หมดทุกภาคในเมืองไทยของเราอยู่ในวัดนี้ไม่เคยขาด ทุกภาคเลย เป็นอวัยวะเดียวกัน เป็นลูกพ่อเดียวกันคนชาติไทยอันเดียวกัน เลี้ยงดูกัน ปกครองกันด้วยอรรถด้วยธรรมซึ่งเป็นพ่อใหญ่อันเลิศเลอได้แก่ธรรม ปกครองพระเณรทั้งหลายอยู่กันเป็นสุขเหมือนอวัยวะเดียวกัน นี่อำนาจแห่งธรรมครอบให้ เป็นความสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันแล้วชุ่มเย็นไปหมด

อันนี้เราเป็นลูกชาวพุทธให้นำธรรมประเภทนี้มาใช้ มีมากมีน้อยให้ถือเป็นคนไทยอวัยวะเดียวกัน เหมือนอย่างตัวของเรานี้มีอวัยวะที่ขึ้นที่อัน แยกแขนงไปจากร่างกายนี้เป็นของเราทั้งหมด เมื่อเป็นของเราแล้วเราต้องเป็นผู้รักผู้สงวนรักษาทุกสิ่งทุกอย่างอะไรบกพร่อง ให้รีบเยียวยารักษาทันที อย่าไปทำลาย นี่เรียกว่าผู้รักษาอวัยวะของตน ให้มีความกลมกลืนกันด้วยความสามัคคี หน้าที่การงานสมบูรณ์ไปหมด ถ้าลงร่างกายสามัคคี อันนี้ชาติไทยของเราก็เหมือนกัน เมื่อต่างคนมีความพร้อมเพรียงสามัคคี ไม่ดูถูกเหยียดหยามไม่แยกไม่แยะแล้ว สร้างแต่ความรักชาติความรักกัน ความเห็นอกเห็นใจขึ้นสู่เมืองไทยแล้ว เมืองไทยจะเป็นเมืองแน่นหนามั่นคงมาก ให้จำเอานะข้อนี้

อันนี้สำคัญมากทีเดียว จะสร้างพลังของชาติไทยเราขึ้นด้วยความรักชาติ ด้วยความสามัคคีซึ่งกันและกัน นี่สำคัญ

ความเห็นอกเห็นใจเฉลี่ยเผื่อแผ่ มีอะไรก็ช่วยกันไปเออะคนเรา เราเป็นเศรษฐี เราไม่ได้แจกจ่ายผู้ใดเลย เศรษฐีคนนั้นก็เป็เศรษฐีโมฆะ เขาเป็นคนทุกซ์คนจนแต่เขาเฉลี่ยเผื่อแผ่ คนนี้สง่างามมากยิ่งขึ้นกว่าเศรษฐี มันต่างกันนะ น้ำใจนั้นแหละพาคนให้สง่างามและพาคนให้อับเฉาอยู่ที่น้ำใจ ถ้าใจมีความกว้างขวาง เสียสละไปทุกสิ่งทุกอย่าง ตามเกิดตามมีแล้วกว้างขวาง เด็กก็น่ารัก ผู้ใหญ่ก็น่าชมเชยน่าเคารพนับถือ ยิ่งใหญ่เท่าไรยังเป็นที่น่าบูชา เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าตระหนี่ถี่เหนียวเสียอย่างเดียวไปที่ไหนอดอยากขาดแคลน ไปคบค้าสมาคมกับใครก็ได้ เขากลับจะไปกินดับเขาละซิ คนคับแคบตีบตัน ให้สร้างความสามัคคีไว้ เราจะดีด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี แล้วดีด้วยความเสียสละ ความมีใจอันกว้างขวาง ไม่ดีด้วยความคับแคบตีบตันนะ

ถ้าลงคับแคบตีบตันแล้ว เมื่อไทยเรา ๖๓ ล้านนี้จมไปด้วยกันหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย มากกว่านี้ก็จม เพราะต่างคนต่างเห็นแก่ตัว ต่างคนต่างสร้างความแตกแยกออกไปใส่เมืองไทยของเรา เมืองไทยของเราก็คือเมืองไฟเผาชาติไทย จมไปหมด นี่ความเห็นแก่ตัว ความดูถูกเหยียดหยาม ไม่ดีอย่านำมาใช้ นี่ไม่ใช่ธรรม ให้ปิดออกให้หมด เราเป็นลูกชาวพุทธอะไรจะเป็นเครื่องสมานกัน ไม่ต้องถามถึงชาติชั้นวรรณะกันละคนเรา มองเห็นกัน มาปฏิบัติต่อกันหรือดูอหิยาตัยของกัน ดูน้ำใจที่มีต่อกัน เท่านั้นพอแล้ว เป็นเครื่องยืนยันได้เลยว่า ตายด้วยกันได้ ฟังเป็นฟังตายกันได้ อยู่ที่น้ำใจที่แสดงเป็นมงคลและเป็นความตายใจต่อกัน นี่เป็นจุดสำคัญ ชาติชั้นวรรณะนั้นเป็นอันหนึ่งต่างหาก แม้แต่ไก่มันก็มีชื่อ ตั้งไว้อย่างนั้นแหละ แต่สิ่งที่จะมาสมานซึ่งกันและกันนี้ คือความดีงามของใจแต่ละคน ๆ ที่แสดงออกต่อกัน ถ้าแสดงออกต่อด้วยความเป็นมงคลตามทางพุทธศาสนา ซึ่งเราเป็นลูกชาวพุทธแล้ว เย็นไปหมดเมืองไทยของเรา ให้พี่น้องได้จำเอาไว้นะ เอละวันนี้พูดเพียงแค่นี้เสียก่อน

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ได้ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com